

[Anna Westergaard.]

lånsregler, alt samtidig med at de indskudte kapitaler omtrent tidobledes, har efterhånden i nogen grad i praksis måttet forandre rammerne om denne virksomhed.

En lang række af de foreslåede paragrafer i den nye lov dækker de ældre bestemmelser eller er en kodifikation af disse og den efterhånden under udviklingens pres gennemførte praksis. Dette gælder de allerfleste af de foreslåede bestemmelser. Enkelte andre betyder rationalisering og simplificering af arbejdet, hvilket specielt gælder den foreslåede sammenlægning af overformynderiets indenbys og udenbys afdelinger til een afdeling. Det er indlysende, at denne sammenlægning vil betyde besparelse, selv om der ikke i bemærkningerne til lovforslaget er gjort rede for, hvor stor denne besparelse vil blive, eller på hvilke punkter den opnås.

Blandt de nye bestemmelser er der grund til at nævne bestemmelsen i § 1, stk. 3, om, at overformynderiet kan tillade, at de midler, der ellers skulle udbetales, fordi kontohaveren er blevet myndig, efter dennes begæring kan blive stående under overformynderiets bestyrelse på bestemt tid eller på opsigelse med et af overformynderiet fastsat varsel. Heller ikke bestemmelserne i § 2 og § 7, der tilsigter at skaffe overformynderiet en indtægtsforøgelse, kan der med rimelighed indvendes noget imod. Iøvrigt vil jeg mene, at detaljer i lovforslaget bedst vil kunne behandles i det udvalg, som nu vil blive nedsat. Men alt i alt har mit parti intet at indvende imod det foreliggende forslag, som vi anbefaler til velvillig og — med dette tings sædvanlige tempo — hurtig behandling.

Jeg skal dog gøre en enkelt kritisk bemærkning. Denne drejer sig om bestemmelsen i § 7, stk. 4, hvor der forefindes følgende underlige pasus: „Skulle nogen af lånebestyrelsens medlemmer på grund af dødsfald eller af andre grunde afgå inden valgperiodens udløb . . .“ Dette synes mig at være en ret pudsigt affattelse. Det må efter den givne mening være tilstrækkeligt og rigtigt blot at sige: „Skulle nogen af lånebestyrelsens medlemmer afgå inden valgperiodens udløb o. s. v.“ Vendingen „på grund af dødsfald eller af andre grunde“ er mærkelig. Hvis man endelig vil lægge vægt på, at vedkommende enten skal dø, eller det skal være noget i den retning, må man skrive: „af andre tvingende grunde“. Men jeg synes, det er nok at sige, at hvis nogen skulle afgå o. s. v., skal der ske det og det.

Med disse bemærkninger skal jeg som sagt tilsige mit partis støtte til en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg er jo i den overordentlig heldige situation at kunne udtale en endog næsten hjertelig tak til samtlige ærede ordførere for deres modtagelse af dette lovforslag. Den ærede ordfører for socialdemokratiet (Ernst Christiansen) begyndte ganske vist med en tydeligt udtrykt misundelse overfor overformynderiets pragtfulde lokaler, sammenlignet med den almindelige administrations, og denne grundfølelse deles i og for sig også af undertegnede; jeg tror, den deles af de fleste ministre og ministerier, som ofte er installeret under alt andet end pralende forhold, ja, for manges vedkommende i de senere år under helt uforvarlige forhold.

Dernæst vendte den ærede ordfører sig imod embedsmaskineriets voksende magt i samfundet. Jeg går ud fra, at det ærede medlem slet ikke i den forbindelse har tænkt på justitsministeriet — det glæder mig, at det ærede medlem ryster på hovedet —, for jeg har ikke mærket det allerfjæreste til embedsmaskineriets voksende magt. Det var iøvrigt bestemmelsen i § 7, stk. 6, der gjorde det ærede medlem betænkelig, altså bestemmelsen om, at den rente, der skal svares af lånene, fastsættes af overformynderiet. Det ærede medlem spurgte her, om lånebestyrelsen ikke burde tages med på råd, og det har jeg naturligvis ikke noget imod, men jeg synes, vi skulle undersøge det spørgsmål nærmere i udvalget.

Derefter vendte det ærede medlem sig — og det samme gjaldt det ærede medlem hr. Elmquist — til et spørgsmål, der unægtelig ligger lidt udenfor det, vi har på dagsordenen, nemlig arvelovgivning, og den ærede ordfører hr. Ernst Christiansen spurgte, om det muligvis ligger indenfor min tankeverden at fremsætte et nyt forslag til en arvelov. Ja, hvad ligger i og for sig ikke indenfor min tankeverden? Forsåvidt kan jeg absolut svare bekræftende. Men iøvrigt vil jeg gerne overfor det ærede medlem sige, at det er jo rigtigt, at vi har udført et så stort arbejde i landstingsudvalget vedrørende det forslag, som det ærede medlem hr. Elmquist i sin tid fremsatte, at det er en meget nærliggende tanke for mig at fremsætte et arvelovsforslag til efteråret. Jeg går ud fra, at den ærede ordfører ikke ventede det i maj måned. Iøvrigt skal jeg ikke i anledning af de også af det ærede medlem hr. Elmquist gjorde bemærkninger